

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **P. Š.**, zastoupený Mgr. Dmitrijem Pavlenkem, advokátem se sídlem Husova 635, Jičín, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Valdice**, se sídlem nám. Míru 55, Valdice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 9. 2020, č. j. 30 A 72/2018 – 96,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „*krajský soud*“) rozsudkem ze dne 24. 9. 2020, č. j. 30 A 72/2018 – 96, zrušil rozhodnutí žalované ze dne 16. 3. 2018, o zamítnutí stížnosti žalobce, a jemu předcházející rozhodnutí žalované ze dne 9. 3. 2018, č. j. VS-29695-7/ČJ-2018-802232-KŘ, o uložení kázeňského trestu, a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Posledně uvedeným rozhodnutím žalovaná uložila žalobci nepodmíněný kázeňský trest umístění do uzavřeného oddělení na 5 dnů s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení podle § 46 odst. 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů. Uvedený kázeňský trest byl žalobci uložen za kázeňský přestupek. Výrokem II. rozsudku č. j. 30 A 72/2018 – 96, krajský soud rozhodl tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Žalobci byl v řízení před krajským soudem usnesením ze dne 7. 8. 2018, č. j. 30 A 72/2018 – 75, ustanoven k ochraně jeho zájmů zástupce Mgr. Dmitrij Pavlenko, advokát se sídlem Husova 635, Jičín. Dne 15. 10. 2020 se na krajský soud obrátil sám žalobce podáním (ze dne 12. 10. 2020), v němž mimo jiné uvedl, že podává „*preventivní odvolání proti možnému již vyrobenému rozsudku Krajským soudem v Hradci Králové v kauze č.: 30 A 72/2018*“. Krajský soud následně žalobce přípisem ze dne 16. 10. 2020 informoval o tom, že řízení v uvedené věci bylo skončeno vydáním rozsudku č. j. 30 A 72/2018 – 96, který nabyl právní moci dne 25. 9. 2020. Krajský soud žalobce vyzval, aby sdělil, zda

uvedeným podáním ze dne 12. 10. 2020 mínil napadnout uvedený rozsudek opravným prostředkem. Na to žalobce reagoval dalším podáním ze dne 19. 10. 2020, v němž potvrdil podání kasační stížnosti (respektive slovy žalobce „*opravného prostředku*“) proti pravomocnému rozsudku č. j. 30 A 72/2018 – 96. Mimo jiné zde uvedl, že s tímto rozsudkem souhlasí jen částečně, neboť v něm chybí odůvodnění a jasná instrukce, co musí věznice dále učinit. Dále konstatoval, že krajský soud v rozsudku nereagoval na jeho žádost týkající se velitele F. P. a nevrátil žalobci přílohy zaslané v průběhu řízení. Též požádal o ustanovení jiného advokáta a obsáhle vyjádřil nesouhlas s tím, jak jej v řízení ustanovený zástupce hájil.

[3] Krajský soud následně informoval o podání kasační stížnosti ustanoveného zástupce žalobce, advokáta Mgr. Dmitrije Pavlenka, neboť dle § 35 odst. 10 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) *zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti*. Ustanovený zástupce se k věci vyjádřil tak, že ve věci učinil všechny nezbytné úkony k ochraně práv žalobce. Dále uvedl, že mu není známo, z jakého důvodu žalobce napadá rozsudek, kterým bylo jeho žalobě vyhověno. Rovněž není zřejmé, proč žalobce žádá o ustanovení jiného advokáta, jestliže ustanovený zástupce byl v řízení úspěšný. S ohledem na ztrátu důvěry mezi klientem a advokátem ustanovený zástupce závěrem požádal krajský soud o zproštění ustanovení.

[4] Dne 5. 11. 2020 krajský soud postoupil věc Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že řízení o kasační stížnosti bylo zahájeno a krajský soud již není ani příslušný k rozhodování o zastoupení žalobce v tomto řízení.

[5] Nejvyšší správní soud předně konstatuje, že žalobce podáním ze dne 12. 10. 2020 (ve spise krajského soudu založeném na č. l. 107) bezpochyby napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, ačkoli jej tak výslovně neoznačil. Z obsahu uvedeného podání, jakož i z další korespondence vedené mezi žalobcem a krajským soudem, vyplývá, že žalobce zamýšlel napadnout rozsudek krajského soudu opravným prostředkem, jímž je dle § 102 s. ř. s. právě kasační stížnost.

[6] Zdejší soud dále posuzoval formální náležitosti kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2, věty první s. ř. s., musí být kasační stížnost podána do **dvou týdnů** po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle § 40 odst. 2, věty první s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[7] Krajský soud v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s. doručil napadený rozsudek pouze ustanovenému zástupci žalobce. Z doručenky založené na č. l. 100 spisu krajského soudu vyplývá, že napadený rozsudek byl zástupci žalobce doručen v pátek 25. 9. 2020. **Posledním dnem lhůty** pro podání kasační stížnosti, odvíjejícím se od doručení rozsudku zástupci žalobce, **byl** tedy **pátek 9. 10. 2020**. Dle otisku razítka poskytovatele poštovních služeb na obálce, v níž byla kasační stížnost ze dne 12. 10. 2020 krajskému soudu doručena (viz č. l. 114 spisu krajského soudu), však **žalobce podal kasační stížnost** k poštovní přepravě až **dne 14. 10. 2020**, tedy po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti. Opožděné podání kasační stížnosti ostatně dokládá i potvrzení vychovatele Věznice Valdice (viz č. l. 27 spisu NSS), dle kterého odevzdal žalobce doporučený dopis, adresovaný krajskému

pokračování

soudu, službu konajícímu zaměstnanci dne 14. 10. 2020, přičemž uvedl, že se jedná o opravný prostředek.

[8] S poukazem na výše uvedené Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

[9] Žalobce byl v řízení před krajským soudem zastoupen ustanoveným zástupcem, jemuž byl v souladu se zákonem doručován i napadený rozsudek. Byl to proto právě ustanovený zástupce, kdo proti němu mohl podat včasnou kasační stížnost, respektive učinit všechny potřebné úkony dle pokynů klienta (žalobce). Žalobce však proti rozsudku krajského soudu podal kasační stížnost sám, bez vědomí svého zástupce. Nejvyšší správní soud konstatuje, že v důsledku zjevné opožděnosti kasační stížnosti je nadbytečné, aby rozhodoval o žádosti ustanoveného zástupce o zproštění ustanovení a případném ustanovení advokáta jiného.

[10] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu